

Põltsamaa raamatukogus käis külas Indrek Tarand

Möödunud neljapäeval oli Põltsamaa raamatukogus salongiõhtu külaliseks välisministeeriumi konsulaarosakonna nõunik Indrek Tarand, kes on olnud tegev nii poliitikas kui olnud ka Europarlamendi saadik. Teemaks – idealism XXI sajandi Eestis.

„Sõna „idealism“ on minu jaoks olnud alati defineeritud teatud võimega olla omakasupüüdlik,“ sõnas Indrek Tarand, kelle sõnul jagub idealismi jaoks kogu Euroopas ruumi, rääkimata Eestist.

Ka sõnapaari „rohepööre,“ millest on tehtud justkui Hitchcoci film, eesmärk tundub justkui idealistlik. „Kes meist siis ei tahaks, et planeet elukeskkonnana oleks tervem ja säiliks ka kauem kui kestavad meie elupäevad? Võib-olla on idealistlik mõelda ka Ukraina kontekstis – me justkui valmistume iga päev sõjaks, aga äkki on ka mõni muu viis nende pingete leevendamiseks ja ehk lahendamisekski. Eks ole soovmõtlemise väljendus seegi, et üks miljoni elanikuga rahvas koos oma keele, kultuuri ja omariiklusega võiks jätkuvalt olla,“ lausus Tarand.

Foto Raimo Metsamärt

„Kunagi oli mul *ide fixe* minna Itaaliasse õppima, USA-s õppides tundus, et vaataks justkui kiirendusega filmi – Eesti elu arenes nii kiiresti eest ära,“ meenutas Tarand tudengiaastaid. 1994. aastal välisministeeriumi tööle minek meenutas tema sõnul justkui olukorda noore allveelaevnikuga, kes esimest korda laevale astununa pannakse kohe kapteniks. „Kolmekümne aasta jooksul on välisministeeriumis olnud kaheksa inimest kantsleri ametis, tegelikult keskmiselt on see amet kolme aastaga inimese n-ö ära kulutanud, mina olen seal olnud üheksa aastat.“ Huvitav on seegi fakt, et naisi kantsleri ametis olnud ei olegi.

„Tänapäeva noored on uskumatult võimekad, teisalt jälle on samavõrd uskumatu, millised teadmiste augud nende peades võivad olla – NSVL on nende jaoks nagu kauge muinasjutt või õlakehitus. Kui palju see võib mõjutada aga meie tänaseid välispoliitilisi otsuseid?“ mõtiskles Tarand.

Indrek Tarandi sõnul oli tal jälle tore üle pika aja Põltsamaaga tutvust uuendada. „Vanasti käisin ma siin tihti – praktiliselt igal nädalal. Põhjus on ka väga lihtne, sest mu naine elas siin ligidal – Võhmas. Nüüd enam millegipärast ei taha suure tee pealt maha keera,“ muigas Tarand. Küll aga oli külaline siiralt üllatunud, saades teada, et Põltsamaa veinide jaoks on kätte jõudnud viimsed päevad ja et järgmisest aastast on tootmine lõppenud. „Aga gümnaasium, kas see on ikka alles, kui palju teil õpilasi on?“ tundis külaline muret ja pidas praegust olukorda igati lootusrikkaks.

”*Kes meist siis ei tahaks, et planeet elukeskkonnana oleks tervem ja säiliks ka kauem kui kestavad meie elupäevad?*“